

Sünnetin hayatımızdaki önemi

Mehmet Şenyiğit: “Sünnetin hayatımızdaki önemi nedir? Peygamberimizin (asm) yasak koyma, yani haram kılma yetkisi var mı? Meselâ erkeklerin ipek ve altın takma yasağı gibi. Ama sadece Kur’ân’ın haram kılması gerekmez mi? Genişçe cevap vererseniz memnun olurum.”

Sünnet hayatımızın biricik gayesidir, hedefidir, incisidir. Hayat biçimimizdir, tercih kodumuzdur, davranış modülümüzdür, hayat tarzımızdır, Allah’ın önümüze koyduğu tek modeldir. Benliğimizi ve varlıkları kullanma kılavuzumuzdur. Bu kılavuzu yazan, benliğimizi ve varlıkları Yaratan’dan başkası değildir. Sünnet dediğimiz şey, Allah’ın vahiyle bildirdiği her şeydir. Allah’ın yoludur. Allah’ın marziyat (razı olduğu ameller) dairesidir. Sınırsız bir davranış armonisinden, Allah’ın emrettiği ve razı olduğu davranış türüdür. Allah’ın bizde görmek istediği hayat kurallarıdır, hayat modelidir.

Şimdi moda çağındayız. Her giyim tarzını bir moda rüzgârı belirlemiyor mu? Yetki kimde olursa olsun, o moda rüzgârının dışına çıkamıyoruz. Giyim tarzımızı o rüzgârdan aldığımız emirle belirliyoruz. O rüzgâr keyfimizi yönlendiriyor, zevkimizi yönlendiriyor. Allah’ın razı olduğu biçim mi, değil mi diye çoğu zaman sormuyoruz bile. O modeli alıp başımıza geçiriyoruz. Öyle benimsiyoruz ki o biçimi: Başka türlüşünü ayıpsıyoruz.

İşte sünnet bize bir model sunuyor. Tasarımı bizzat Allah tarafından yapılmış bir model. Bu modeli yaşadığımız zaman Allah’ın rızasını, muhabbetini, sevgisini, mağfiretini kazanma yoluna giriyoruz. Bakınız şu Âl-i İmran Sûresine, Cenâb-ı Allah ne buyuruyor: “De ki: Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.”¹

Sünnet, Kur’ân’ın hayata geçirilmiş biçimidir, Kur’ân’ın yaşanmış halidir. Ve en büyük emirlerinden en küçüğüne kadar vahiyden ibarettir. Sünnet vahiyden başka bir şey değildir. Çünkü Necm Sûresinde Cenab-ı Allah Peygamber Efendimiz (asm) için, “O kendi keyfine göre konuşmaz. O ancak kendisine vahyolunanı söyler”² buyurmuştur. Diğer yandan Haşır Sûresinde Cenâb-ı Allah: “Peygamber size ne emretmişse onu alın, neyi yasaklamışsa ondan kaçının. Allah’tan korkun”³ diyor. Öte

yandan Âl-i İmran Sûresinde yine Cenab-ı Allah, “Allah’a ve Resûlüne itaat edin”⁴ diye emrediyor. Keza Nisa Sûresinde Cenâb-ı Allah: “Her kim Allah’a ve Peygambere itaat ederse, işte onlar, Allah’ın kendilerine pek büyük nimetler bağışladığı peygamberler, sıddıklar, şehitler ve salih kimselerle beraberdirler. Onlar ise ne güzel arkadaşlırlar”⁵ buyuruyor.

Kur’ân’da bir çelişki yok. Kur’ân bütün sûreleriyle bizi Hazret-i Peygambere uymaya dâvet ediyor. Biz hâlâ yetki peşindeyiz!—Sizi tenzih ediyorum—O (asm) bir şeyi haram kılmışsa, o şeyi haram kılan Allah’tır ve o şey haramdır. Kur’ân’da açıkça geçmiyorsa da, bir işaret muhakkak vardır. Çünkü o (asm) Kur’ân’dan başka bir şeyi yaşamadı. İpek ve altın konusunda Kur’ân’da şu âyet vardır: “Kadınlara, evlâtlara, hesapsız şekilde biriktirilip istif edilmiş altın ve gümüş yığınlarına, binmek için nişanlanmış atlara, davarlara ve ekinlere karşı nefsin isteklerine muhabbet, insanlara güzel gösterildi. Bütün bunlar dünya hayatının gelip geçici nimetleridir. Sonunda varılacak yerin güzeli ise Allah’ın katındadır. De ki: ‘Size bunlardan daha hayırlısını haber vereyim mi?’ Takva sahipleri için Rableri katında altından ırmaklar akan Cennetler vardır. Onlar orada ebedî kalacaklar.”⁶

Demek daha hayırlı olana rağbetimizi artırmak için Peygamber Efendimiz (asm), yine vahye dayanarak yasaklıyor. Olay budur. O bu yetkiyi kendi başına kullanmıyor: O kendisine vahyolunanı söylüyor.

Bir takım haramların Kur’ân’a açıktan girmemiş olmasında da elbette hikmetler vardır: Öncelikle bu, Allah’ın şefkatini ve merhametini yansıtıyor. Çünkü Kur’ân’a girmiş bir haramı işlememiz, bizi Allah’ın gazabına daha çabuk götürür. Kur’ân’a girmemişse eğer, bizim için af yolu daha yakın demektir. Çünkü Kur’ân kebair denilen büyük günahları açıktan haber veriyor. Kebairden olmayan küçük günahları ise Peygamber Efendimiz (asm) haber veriyor ve sakındırıyor. Küçük günahlar, Kur’ân’a girmeyen günahlardır.

Dipnotlar:

- 1- Âl-i İmran Sûresi: 31;
- 2- Necm Sûresi: 3, 4;
- 3- Haşir Sûresi: 7;
- 4- Âl-i İmran Sûresi: 32;
- 5- Nisa Sûresi: 69;
- 6- Âl-i İmran Sûresi: 14, 15.